

خداشناسی

صفات خدا

ناصر مکارم

خداوند کجاست؟

﴿ خداوند همه جاهست و هیچ جاهم نیست

* آیا این مطلب همان کوسه و ریش پهن است؟

﴿ قرآن و تورات خدارا چگونه معرفی میکنند؟

تقریباً نصین سوالی که بجهای کوچک درباره «خدا» از پدر و مادر میکنند اینست که «خدا کجاست؟» و با اصرار میخواهند جای خدارا پیدا کنند ا
البته بجهای حق دارند چنین سوالی بکنند؛ زیرا آنها همه چیزرا بخودشان قیاس میکنند، پیش خود میگویند ماجا و محلی داریم و پدر و مادر ما جائی دارند بجههای همسایه و پدران و مادرانشان خانهای دارند؛ پس خدا کجاست؟!

بسیاری از پدران و مادران در جواب آنها میگویند: خدا در آسمانهاست متنها عده‌ای که اطلاعات آنها در بحث خدا شناسی پیش از اطلاعات کودکان نیست این جواب را از روی ایمان و عقیده قلبی میگویند، ولی عده دیگری که اطلاعات و سیمتری در این زمینه دارند از روی ناقاری و برای اقتاع موقنی فکر کنچکاو بجهاین پاسخ را انتخاب میکنند.

در هر حال بزرگها هم میل دارند پاسخ صریح و اساسی این پرسش را بطوف و مستدل بدانند اگر چه بعضی از آنها از طرح این سوال شرم دارند.

استدللات عقلی بما میگوید: «خداوند همه جاهست»، در عین حال جا و مکان هم ندارد، آیا این جمله نظیر «کوسه و ریش پهن» نیست؟ البته نه. اگر بخواهد بدآید: چرا نه؟ توضیح زیر را بدقت مطالعه فرمایید:

مادر بحثهای گذشته دانستیم که خدا یک وجود بی پایان و نامحدود است یعنی هیچ نوع محدودیتی در وجود او راه ندارد و هر کمالی را دارد، از طرفی ما و همه موجودات جهان ماده مکان ذاریم، پس وجود ما اندازه معنی از مکان را اشغال کرده است چون

محدود هستیم؛ اگر اینجا باشیم آنجا نیستیم و اگر آنجا باشیم اینجا نخواهیم بود؛ و چون در یک مکان محدود هستیم تمام فعالیت‌های ما هم طبعاً محدود است.

اما یک دهشتی نامحدود و بی پایان، نمیتواند در یک نقطه معین باشد یک مکان مشخص را اشغال کند؛ اگر چنین باشد وجود و جود او از هر طرف محدود خواهد بود چنین وجودی همه جا هست در زمین و آسمان؛ در دریا و صحراء، در دورترین نقاط فضای پهناور، در درون و برون وجود ما در همه جا

ولی اشتباه نشود میگوئیم اومانند ماده فرضی «اتر» است که میگویند همه جارا پر کرده و در هر نقطه‌ای هست؛ و نه مانند امواج فرستنده‌های رادیو که، نقطه وسیعی را زیر بال و پر خود میگیرد. اگرچنین بود میباشد اجزائی داشته باشد زیرا ذرات اتری که در فضای خانه ما هست غیر از ذرا تی است که خانه همسایه را پر کرده، همچنین آن قسمتی از امواج مرمره از هر شهر ما پخش میشود غیر از آن قسمتی است که در شهر دیگر پخش میشود (اگرچه همه از یک منبع سرچشم‌میگردند و همه یکنواخت و مشابه است) در حالی که در بحث توحید دانستیم که اساساً ذات مقدس او اجزائی ندارد اینکه میگوئیم همه جاهاست یعنی اساساً هما فوق مکان است لذا مکانها در برابر او یکسان میباشد؛ به عکس و به عیقیز از دیگر نزدیکتر نیست و هم وجود و در همه جاهاست (اصلاً وجود او همه ندارد).

شاید تصویر چنین حقیقتی برای بعضی مشکل باشد، البته حق دارد، زیرا همواره با موجودات مادی محدود سر و کار داشته‌اند که با یکدیگر نسبتهاي کاملاً مختلفی دارند

* * *

و نیست بکمال یک مثال این حقیقت را (تاجدی) بذهن نزدیکتر سازیم؛ اگر از ما پرسند حاصلضرب ۲ در ۲ چقدر میشود میگوییم؛ چهار؛ یا اگر پرسند کل بزرگتر است یا جزء؟ میگوئیم؛ جزء؛ حال اگر پرسند در کجا حاصلضرب ۲ در ۲ میشود چهار؛ و در کجا کل بزرگتر از جزء است؟ فوراً خواهیم گفت همه جا در زمین در آسمان در هر نقطه‌ای از جهان اساساً این حقیقت (کل بزرگتر از جزء است حاصلضرب ۲ در ۲ مساوی است با چهار) جا و مکان و محل ندارد نه تنها این دو مطلب چنین هستند، تمام حقایق و قوانین علمی همین خاصیت را دارند چون از یک نوع «تجرد» بر خود دارند در همه جا هستند و اما مکان و محلی هم ندارند (فراموش نشود منظور از ذکر این مثال فقط نزدیک ساختن مطلب بذهن بود).

پس اینکه میگوئیم خداوند در درون و برون وجود دارد؛ وجود ما هست؛ نه باین معنی است که اومانند

خون در رگهای ما جریان دارد یا مطابق عقیده بهضی از «صوفیان» هستی او عین هستی موجودات است بلکه مقتدر اینست که هستی او مافق مکان است و آنچنان نامحدود است که هیچ چیز از حیطه هستی او پیرون نیست باهم، موجودات هست و هستی و بقاء آنها از است. این راهی بود که ما با پایی عقل پنمودیم، اگر چنان به پنجه‌ای دیان فعلی در این باره چه می‌گویند؟

* * *

قرآن و تورات خدارا چگونه معرفی می‌کنند؟

کامی بمالیراد می‌کنند که چرا شما در نوشته‌های خود بآین یهود و همجنین مسیحیت خرد می‌گیرید به تورات و انجلیل حمله می‌کنید؟ مگر اینها کتابهای آسمانی نیستند و «عیسی بن مریم» و «موسى بن عمران» علیهم السلام برگزیده و فرستاده خدا نبودند. باستخ این سؤال خبیل روش است. ماهر گز در صدق گفتار این دو پیامبر بزرگ و درستی آئین اصلی آنها تردیدی نداریم؛ ولی آنچه امروز با آنها نسبت میدهد و کتابی که اگر چنان در دست ماست و تورات و انجلیل نامیده می‌شود هیچ عقلی باور نمی‌کند از طرف خدا باشد.

تعلیمات آسمانی آنها بر اثر گذشت زمان و افتادن بدست افراد نادان و بی اطلاع آنچنان با موهمات و خرافات آمیخته شده که چهره واقعی آنرا بکلی دگرگون ساخته است.

اگر تاریخچه آبهای آسوده لجنزارها و با تلاقه‌ها را که انسان از مشاهده قیافه آنها ناراحت می‌شود؛ بررسی کثیم می‌بینیم روز اول قطرات بسیار شفاف و دل انگیزی بوده که از آسمان فروریخته است ولی با گذشت زمان آنقدر مواد خارجی آسوده با اضافه شده است که آنهمه صفا وزیبائی را بکلی ازین بردۀ است.

تعلیمات آسمانی پیامبران بزرگ که در سرزمین مفروش‌های آسوده افراد خرافی و نادان می‌بزد درست بچنین سرنوشی دچار می‌شود! آئین فعلی یهود و مسیحیت نمونه پارز این معنی است.

مادر بحث «طرق شناسائی پیامبران» خواهیم دیدیکی از اساسی ترین و اطمینان بخش- ترین راههای تشخیص فرستادگان واقعی خدا از پیامبران قلابی و مدعیان دروغی نبوت؛ مطالعه محتویات دعوت آنهاست.

کاه می‌شود مطالعه چند جمله از گفتار و تعلیمات آنها چنان موج نیرومندی از «ایمان»

و اطمینان بصدق گفتار آنها در دل انسان بر میان گیرد که تأثیر آن از مشاهده هر مجره‌ای عميق- تراست دوپرتو این ايمان انسان بخوبی میتواند تشخيص دهد که اين تعلیمات زائده مفزع پسر نیست .

اینچه است که دانشمندان بیکویند تشخيص صدق گفتار فرمتاب گان واقعی خداوند برای داد شمندان و اهل اطلاع امور ساده و آسانی امت در حالی که برای توده مردم آنقدر آسان نیست (۱)

از حساس ترین بحثهایی که میتوان ارزش دعوت مدعی نبوت را با آن سنجید همین مسائل مریوط به «صفات خدا» است

در مقاله گذشته ندائی را که تورات بعامرفی میکند اجمالاً شناختیم ، این خدا بطور خلاصه : «هم جسم امت و هم مکان دارد ؛ دست و پا و چشم و گوش دارد ؛ مانند ما میخورد و میخواهد و راه میرود ، حسد و ترس و وحشت دارد ، گاهی پیروزاست و گاهی شکست میخورد و گاهی خوشحال بنتظر میرسد و گاهی عصبانی است ؛ گاهی خسته میشود و گاهی سرنشاط است ؛ گاهی بی گدار بآب میزند و بعد پیشمان میشود ، گاهی اورا غافلگیر میکند و تصمیم میگیرد برای آینده احتیاطات لازم را ازدست ندهد» ؟

مطالعه و نجاه باب «سفر پیدا شی» تورات که مورد قبول تمام یهودیان و مسیحیان جهان است برای اثبات این مطلب و خبلی چیزهای دیگر کافی است .

اکنون بذیست به بینیم قرآن چگونه خدارا بعامرفی میکند :

از نظر قرآن خداوند مکان و محل خاصی ندارد ، بلکه همه جاهست (و هو الله في السموات وفي الأرض سوره انعام آیه ۳) بهره طرف و کنیم خداوند در آنجاست (اینها تو لوا فتم وجه لله سوده بقره آیه ۱۱۵) در همه جا بامست (و هو معلم اینها كتم سوره حديد آیه ۴) بماز خود مانزد دیکتر است (ولعن اقرب اليه من حبل الوريد سوره ق آیه ۱۶) مبود حقیقی در همه جا است (و هو الذي في السماءات وفي الأرض الله في السماوات وفي الأرض آیه ۸۴) باهیج چشمی دیده نمیشود اما وهم رامی بیند (لاتدر كه الا بصار وهو يدرك الا بصار سوره انعام - ۱۰۳) .

نه پدر دارد و نه فرزند (لم بلدو لم يولد) منه چیز در بر ای اراده وقدرت او سهل و آسان است (و ما كان الله ليعجزه من شيء في السموات ولا في الأرض سوره فاطر (بقباذیز من بعد)

(۱) حکیم مصر و فیلان عبدالرزاق لاهیجی در کتاب «کو هر مراد» صفحه ۲۲۰ شرحی در این نزهه بیان کرده است .